

José Montilla: "He llegit 'El capital', i és un totxo i una llaua. Prefereixo la Bíblia"

Reflexiu. És tímid però, paradoxalment, mira directament als ulls. Mai força simpaties de manual. Pensa les respostes perquè les seves forces són la reflexió i la gestió

Esperançat. El líder del PSC i president candidat a seguir-ho sent neda contra el corrent de les enquestes electorals

XAVIER SARDÀ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 26 de novembre del 2010

-¿Quantes hores ha dormit avui?

-Avui una menys de l'habitual. Jo dormo cinc hores... però avui només quatre. Per a mi, la millor hora del dia és quan està a punt de sortir el sol. Quan molta gent encara dorm i hi ha una tranquil·litat quasi total.

-¿Té malsons?

-No, els malsons es donen a la vida real [somriu]. I són els pitjors. La crisi és un verdader malson.

-President i en campanya. La vida familiar segur que se'n veu afectada. ¿Com estan els seus trigèmins?

-Bé. Estudiant i creixent. La veritat és que estan bé.

-Hi ha algunes normes per educar trigèmins, ¿no?

-Per exemple, que no vagin a la mateixa classe. És una recomanació que et fan. Per això dos van a una escola i un altre a una altra, perquè no hi havia tres classes diferents en un sol centre.

-Dos estudien en una escola alemanya. L'han criticat pel fet que allà estudiïn molt poc català.

-No és veritat. El nivell de català que obtenen a l'escola alemanya és perfectament homologable al de la resta de les escoles. I que consti que estudiaven allà abans que fos president i ministre.

-Els trigèmins tenen 10 anys. ¿Què li diuen quan veuen la seva imitació a Polònia?

-N'hi ha un que hi és més aficionat. Es peta de riure.

-¿I vostè?

-Aquesta temporada no ho he pogut veure [somriure d'Artur Mas, el de *Pòlonia*].

-Va, president, però si fins i tot hi ha anat. Va estar molt bé.

-Miri, jo penso que no sóc aquell.

-Molt airós no queda, vostè.

-No. Molt bé no queda ningú, ¿no?

-¿Ha trucat a TV-3 per protestar per alguna cosa?

-No, no faig com algun dels meus antecessors. Un que va ser molts anys president. Trucava fins i tot per dir als productors quines preguntes li havia de fer l'entrevistador. Jo no hi he trucat mai. Hi ha moltes coses de TV-3 que m'agraden molt i n'hi ha altres que no m'agraden gens.

-¿Per exemple? ¿Què li va semblar Adéu, Espanya?, el documental?

-No comparteixo la tesi d'aquest documental. Però la qüestió és que TV-3

encara hauria de ser més una televisió per a públics diversos, i per a tota la societat catalana. Si alguna crítica li faria és que encara ha de ser més plural.

[Com que diu les coses amb calma presbiteriana, les frases cobren en alguns moments una certa cruessa. Cada pregunta va seguida d'un instant de silenci per part seva.]

-Quan hi va haver la crisi del primer tripartit, va fer el paper d'un cert dolent per defenestrar Pasqual Maragall. ¿Vostè era llavors l'home de José Luis Rodríguez Zapatero?

-No [seriós]. Penso que al final ha quedat clar que les coses no anaven per aquí. Cal recordar que el desenllaç al qual es va arribar no era precisament del gust del president del Govern. Els fets van desmentir aquelles apreciacions. Jo vaig venir de candidat perquè s'havia trencat un Govern i es van avançar unes eleccions, i perquè Maragall va renunciar a tornar a presentar-se. Jo era i sóc el primer secretari del partit i volia esgotar la legislatura estatal com a ministre.

-¿Maragall ja estava malalt quan encara era president?

-No sóc jo qui ha de respondre això.

-Aquesta resposta és afirmativa.

-No, no, no. Li dic que jo no ho sé.

-¿Hi ha la possibilitat que fos així?

-No tinc la resposta. No sé si altres persones l'hi poden respondre.

-Déu n'hi do la que ha armat vostè tenint en compte que va arribar a Barcelona quan tenia ja 16 anys. Si ara recorda aquell moment, ¿quines imatges li vénen al cap?

-Era a primera hora del matí. Vam arribar en un autocar de línia per les costes del Garraf. Veníem des de Puente Genil, imagini's. Per fi vam arribar al Poblenou, que era el final del trajecte. Vam arribar el meu pare i jo, i ens en vam anar a visitar el germà de la meva mare, que vivia per aquella zona. I després, cap a Cornellà. Allà hi vivia una germana de la meva àvia. I així va començar tot. Després va venir la resta de la família.

-¿Quants germans?

-Érem tres i ara som dos.

-Amb el petit van tenir un disgust molt gran.

-No estava bé. La seva vida... [silenci] era complicada per culpa de les depressions i el final va ser tràgic.

-Malgrat els cops forts a les entranyes, la vida s'obstina a seguir el seu argument. Després va venir la primera feina.

-Cobrava 340 pessetes a la setmana. També feia hores extres, totes les que podia. Era aprenent en una empresa d'arts gràfiques. Després vaig treballar com a aspirant administratiu en una empresa de components electrònics.

-I després se'm va tornar comunista, maoista, mig hippy...

-Jo era Paco al PCE internacional. T'havies de canviar el nom per qüestions de seguretat. Sí, era el típic progre, però em criticaven perquè portava pantalons de color vermell o verd poma. La veritat és que era poc ortodox.

-Un maoista una mica lolailo. Després, la universitat, les manifestacions i... els porros. ¿En va fumar?

-No, no m'agrada ni el tabac.

-Ara es torna a parlar de legalitzar les drogues.

-Això només és plantejable si s'arriba a un acord internacional. Si només es legalitza en uns països, no funciona.

-Eren anys d'aventures intel·lectualoides... ¿La Bíblia o El capital?

-¿Sincerament? Pot sonar a *boutade*, però la Bíblia. No fa falta ser creient per llegir-la, però sí per entendre d'on procedeix bona part del món que tenim i la cultura de la qual formem part. *El capital* és una llauna. L'he llegit, és clar, però és un totxo.

-Quin embolic entre la història sagrada i la suposadament real, escolti. ¿Com és el Rei?

-Molt divertit.

-Digui'm que és simpàtic, però ¿divertit?

-Ho és, i a més és un gran comercial a l'hora de defensar els interessos polítics d'Espanya a l'exterior. Polítics i comercials. Hem fet molts viatges. Té molta curiositat i de sobte et diu: «A veure, explica'm això de nació de nacions» [somriu].

-¿Vostè com va viure les consultes sobiranistes?

-No és dels temes que m'han preocupat més, la veritat. Va començar en petites poblacions i, a mesura que les poblacions són més grans, la participació és més baixa. En fi, no tenen caràcter institucional ni jurídic. El que és seriós és la crisi.

-Ara vostès diuen que no han sabut explicar a la gent el que han fet aquests anys.

-És així, hi ha tota una gestió que no hem sabut explicar. En molts àmbits. De veritat, hem fet molt i hem explicat molt poc.

-¿Tornar el 4,75% d'aquí un any li fa perdre el son? És clar que, segons les enquestes, vostè no serà president. ¿D'on sortiran els diners?

-Doncs es pagarà com ara paguem els interessos de crèdits que s'havien demanat abans.

-Però això és com una bola de neu que es va fent cada vegada més grossa.

-No, això ho fa tothom. No ens estem endeutant més del que ja havíem previst a principis d'any.

-Perquè a fora no ens donen ni un duro de crèdit.

-Exacte. Abans els diners s'aconseguien en els mercats exteriors que al maig van tancar l'aixeta.

-¿No són suficients els impostos que paguem?

-No. Entre altres coses perquè han caigut els ingressos perquè hi ha menys activitat econòmica. No es pot tallar la despesa en proporció a la caiguda dels ingressos perquè els hospitals no es poden tancar, les ajudes socials han de seguir...

-Tantes administracions... ¿Per a què serveixen les diputacions?

-Primer cal dir que la Constitució determina la seva existència. Després cal pensar que a Catalunya hi ha gairebé mil municipis. Per coordinar el que necessiten, les diputacions són molt importants. A Grècia han passat de 900 municipis a 300. Per llei. Aquí ningú vol perdre el seu ajuntament, cosa que em sembla molt lògica.

-El senyor Mas va dir que la fiscalia havia entrat en la campanya electoral.

-No fa falta que jo defensi la fiscalia. És l'estratègia de matar el missatger per no donar explicacions. És embolicar-se en la bandera.

-Però és que vostè també es va ficar amb el Tribunal Constitucional.

-Són coses molt diferents. Jo no qüestiono la legitimitat jurídica del Tribunal Constitucional, malgrat les filtracions, malgrat la manipulació del PP i dels magistrats fora de termini. Jo discrepo del contingut de la sentència.

-Escolti, per cert, gairebé arribo tard a aquesta entrevista. ¿El cotxe del president va a 80 quilòmetres per hora per les rondes i els accessos?

-Sí, crec que és una bona velocitat. Pensi en els accidents, s'han reduït. Això és bàsic. Després també hi ha la reducció de la contaminació. Potser a la nit i tenint en compte la qualitat de l'aire, es podrà elevar una mica la velocitat.

Minuts després, puja al seu cotxe. Adéu amb la mà. Adéu?